

KLIMATY

ŚW. ANNY

Nr 615/ 20 grudnia 2020 ISSN 2080-0010
IV Niedziela Adwentu



LITURGIA SŁOWA

PIERWSZE CZYTANIE

2 Sm 7,1-5. 8b-12. 14a.16

Czytanie z Drugiej Księgi Samuela: Gdy król Dawid zamieszkał w swoim domu, a Pan poskromił dokoła wszystkich jego wrogów, rzekł król do proroka Natana: «Spójrz, ja mieszkam w pałacu cedrowym, a arka Boża mieszka w namiocie». Natan powiedział do króla: «Uczyń wszystko, co zamierzasz w sercu, gdyż Pan jest z tobą». Lecz tej samej nocy Pan skierował do Natana następujące słowa: «Idź i powiedz mojemu słudze, Dawidowi: To mówi Pan: „Czy ty zbudujesz Mi dom na mieszkanie? Zabrałem cię z pastwiska spośród owiec, abyś był władcą nad ludem moim, nad Izraelem. I byłem z tobą wszędzie, dokąd się udałeś, wytraciłem przed tobą wszystkich twoich nieprzyjaciół. Dam ci sławę największych ludzi na ziemi. Wyznaczę miejsce mojemu ludowi, Izraelowi, i osadzę go tam, i będzie mieszkał na swoim miejscu, a nie poruszy się więcej i ludzie nikczemni nie będą go już uciskać jak dawniej. Od czasu, kiedy ustanowiłem sędziów nad ludem moim izraelskim, obdarzyłem cię pokojem ze wszystkimi wrogami. Tobie też Pan zapowiedział, że sam Pan dom ci zbuduje. Kiedy wypełnią się twoje dni i spoczniesz obok swych przodków, wtedy wzbudzę po tobie potomka twojego, który wyjdzie z twoich wnętrzności, i utwierdzą jego królestwo. Ja będę mu ojcem, a on będzie Mi synem. Przede Mną dom twój i twoje królestwo będzie trwać na wieki. Twój tron będzie utwierdzony na wieki”».

Oto słowo Boże

PSALM RESPONSORYJNY

Ps 89 (88), 2-3. 4-5. 27 i 29

Na wieki będę sławił łaski Pana

O łaskach Pana będę śpiewał na wieki,
Twą wierność będę głosił moimi ustami
przez wszystkie pokolenia.

Albowiem powiedziałeś:

«Na wieki ugruntowana jest łaska»,
utrwalisz swą wierność w niebiosach.

«Zawarłem przymierze z moim wybrańcem,
przysiągłem mojemu słudze, Dawidowi:
Twoje potomstwo utrwali na wieki
i tron twój umocni na wszystkie pokolenia».

«On będzie wołał do Mnie:

„Ty jesteś moim ojcem,
moim Bogiem, opoką mojego zbawienia”.

Na wieki zachowam dla niego łaskę
i trwałe z nim będzie moje przymierze».

DRUGIE CZYTANIE

Rz 16, 25-27

Czytanie z Listu Świętego Pawła Apostoła do Rzymian: Bracia: Temu, który ma moc utwierdzić was zgodnie z Ewangelią i moim głoszeniem Jezusa Chrystusa, zgodnie z objawioną tajemnicą, dla dawnych wieków ukrytą, teraz jednak ujawnioną, a przez pisma prorockie na rozkaz odwiecznego Boga wszystkim narodom obwieszczoną, dla skłonienia ich do posłuszeństwa wierze, Bogu, który jedynie jest mądry, przez Jezusa Chrystusa, niech będzie chwała na wieki wieków! Amen.

Oto Słowo Boże

ŚPIEW PRZED EWANGELIĄ

Łk 1,38

Oto ja służebnica Pańska,
niech mi się stanie według słowa twego.

EWANGELIA

Łk 1,26-38

Słowa Ewangelii według Świętego Łukasza: Bóg posłał anioła Gabriela do miasta w Galilei, zwanego Nazaret, do dziewicy poślubionej mężowi imieniem Józef, z rodu Dawida; a dziewicy było na imię Maryja. Wszedłszy do Niej, Anioł rzekł: «Bądź pozdrowiona, łaski pełna, Pan z Tobą, błogosławiona jesteś między niewiastami». Ona zmieszała się na te słowa i rozważała, co by miało znaczyć to pozdrowienie. Lecz anioł rzekł do Niej: «Nie bój się, Maryjo, znalazłaś bowiem łaskę u Boga. Oto poczniesz i porodzisz Syna, któremu nadasz imię Jezus. Będzie on wielki i zostanie nazwany Synem Najwyższego, a Pan Bóg da Mu tron Jego praojca, Dawida. Będzie panował nad domem Jakuba na wieki, a Jego panowaniu nie będzie końca». Na to Maryja rzekła do anioła: «Jakże się to stanie, skoro nie znam męża?». Anioł Jej odpowiedział: «Duch Święty zstąpi na Ciebie i moc Najwyższego okryje Cię cieniem. Dlatego też Święte, które się narodzi, będzie nazwane Synem Bożym. a oto również krewna Twoja, Elżbieta, poczęła w swej starości syna i jest już w szóstym miesiącu ta, którą miano za nieplodną. Dla Boga bowiem nie ma nic niemożliwego». Na to rzekła Maryja: «Oto ja służebnica Pańska, niech mi się stanie według słowa twego». Wtedy odszedł od Niej Anioł.

Oto słowo Pańskie

W Klimatach:

Adwent 2020:

Oczekuj Boga, ale nie zapomnij,
że On cały czas jest przy Tobie 2

Adwent. Daj sobie czas
i szansę 2

„Usłyszcie wołanie ziemi
i krzyk ubogich”. 3

Adwentową ciszą
- wiersz Reginy Sobik 3

Godzina Święta 4

KOMENTARZ

*„Czy ty zbudujesz mi dom na mieszkanie?”
Pytał Bóg przez wieki, tych którzy z wiarą
stawali przed Nim. Pytał Dawida, Proroków,
wszystkich wezwanych do objawienia tego
wielkiego pragnienia Boga - dzielenia z człowiekiem
jego życia.*

*Bóg chce być bliski naszym ludzkim
sprawom, radościom i trudom naszej
codziennosci. Najpełniej na Bożą prośbę
odpowiada Maryja. Jej fiat jest fundamentem
ostatecznego domu, jaki Bóg wybrał na
zamieszkanie pośród nas. Jednocześnie Pan
powierza Maryi zadanie, bycia dla nas
przewodniczką w przyjęciu wezwania, które
w Chrystusie każdy z nas otrzymał, aby
budować Boży dom w swoim sercu.*

*To zaproszenie, z którego nie można się
zvolnić, gdyż w nim realizuje się najgłębszy
sens i cel ludzkiego życia. Dlatego Bóg
niestrudzenie powtarza, w różnych okolicznościach
naszej codzienności, to wielkie
pragnienie i prośbę swojego „serca”:*

„Czy ty zbudujesz mi dom na mieszkanie?”

Ks. Maciej Czapliński

Adwent 2020

Kluczem do przeżywania Adwentu jest znalezienie właściwej harmonii między oczekiwaniem na Jego przyjście a odkrywaniem Jego obecności. Czekam, bo oczekiwanie mówi o pewnym braku, o tym, że ciągle zbyt mało jest Boga w moim życiu, że chcę Go bardziej i bardziej Go potrzebuję.

Oczekuj Boga, ale nie zapomnij, że On cały czas jest przy Tobie.

Oczekiwanie jest potrzebne dla naszego nawrócenia, wrastania, tęsknoty, która wzmacnia miłość. Jednakże możemy ciągle czekać i nie zauważać tego wszystkiego, co Bóg czyni dla nas w naszym życiu już dzisiaj. Możemy nie zauważać, że On jest z nami, że przychodzi do nas w sakramentach, że moje życie jest ciągle w Jego rękach i ani na moment z nich nie wypadło. Czekam, bo oczekiwanie mówi o pewnym braku, o tym, że ciągle zbyt mało jest Boga w moim życiu, że chcę Go bardziej i bardziej Go potrzebuję. Coraz mniej mnie, a coraz więcej Ciebie, Boże. Po to jest Adwent.

Równocześnie jest to czas wypełnienia mnie Bogiem, który stał się człowiekiem dla mojego zbawienia i który przyjdzie na końcu czasów, aby dopełnić całą historię zbawienia, i które dokonuje się przez codzienne odkrywanie Jego obecności, a szczególnie przez karmienie się przychodzącym Bogiem w Eucharystii. To właśnie tutaj najpełniej wyraża się ta prawda, że **Bóg jest obecny** (mamy na ołtarzu Jego realną obecność) i **równocześnie przychodzi** (zaraz po konsekracji w jednej z akla-

macji śpiewamy: „oczekujemy Twego przyjścia w chwale”), że jest Bogiem najbardziej obecnym (Jego realna obecność pod postaciami chleba i wina) i najgłębiej ukrytym (tylko oczami wiary mogę odkryć Jego obecność pod osłoną chleba i wina). Tylko ten, kto już dzisiaj ma piękną relację z Panem, będzie z radością oczekiwał na Jego powtórne przyjście.

Jak zauważył niemiecki teolog Karl Rahner, w eschatologii mamy do czynienia z projektowaniem w przyszłość tego, co jest doświadczeniem teraźniejszości, bo o rzeczywistości ostatecznej wiemy tylko tyle, ile zostało nam objawione w Piśmie Świętym, oraz to, co z niej jest obecne w teraźniejszości. Eschatologia tak naprawdę nie mówi ani o „po-tem”, ani „o tamtym świecie”, ale o życiu na ziemi, w które wkracza Bóg, a wraz z Nim wieczność.

Dzieje się tak dlatego, że eschatologia nie mówi o niczym więcej jak tylko o Bogu, który tak umiłował całe stworzenie, że pragnie je na



nowo przyciągnąć do siebie, odnowić i dokonać nowego stworzenia, w którym nie przekreśli całej wcześniejszej historii, ale przez wejście w nią, wprowadzi całą historię człowieka i świata do wieczności – czyniąc nowe niebo i nową ziemię. Ostatecznie bowiem – jak mówi Hans Urs von Balthasar – niebo jest tam, gdzie jest Bóg. To On jest niebem.

Ks. Krzysztof Porosło

Źródło:
<https://stacja7.pl>

Adwent. Daj sobie czas i szansę.

Coraz częściej wiemy życie w formie „instant”. Wszystkiego potrzebujemy na „już”, dążymy do natychmiastowych (najlepiej prostych) rozwiązań, a na nurtujące pytania oczekujemy jednoznacznych i nieskomplikowanych odpowiedzi. W pędzie codziennego życia zapominamy o wartości jaką jest umiejętnie czekanie. O tym jak jest ono ważne, przypomina nam okres Adwentu.

Oczekiwanie jest wpisane w nasze życie. Jest ono również nieodłączną częścią historii zbawienia. Obietnice składane przez Boga pojawiają się na kartach Starego i Nowego Testamentu wielokrotnie. Życiorysy takich postaci jak chociażby Abraham czy Dawid pokazują nam, że ufność w Boże zapewnienia zawsze ma sens. Pięknym wzorem cierpliwości i wiary w Słowo Boże jest też oczywiście Maryja. Wzorując się na tych przykładach i mając przed sobą perspektywę spotkania ze Zbawicielem, wszystko inne powinno automatycznie zejść na dalszy plan. W tym wyczekiwaniu powinna być obecna autentyczna radość.

Dodatek do świąt?

Trendy we współczesnym świecie są zgoła odmienne. Dla sporej części społeczeństwa Chrystus – zamiast być punktem odniesienia – staje się co najwyżej dodatkiem do Świąt – nomen-omen – Bożego Narodzenia. Wszecchobecny konsumpcjonizm nadaje priorytet wszelkim błyskotkom, ozdobom, świątecznym piosenkom, a wyczekiwanie Najważniejszego przestaje mieć znaczenie...

Powstaje w tym miejscu pytanie, czy potrafimy jeszcze wyczekać Mesjasza? Czy zanurzeni głęboko w doczesności chcemy jeszcze w ogóle o Nim myśleć?

Przypatrując się życiu współczesnego człowieka nie sposób nie zauważyć, że my – ludzie współcześni – spłyciliśmy nasze życie. Strywalizowaliśmy je i dokonaliśmy jego banalizacji. Nasze rozmowy straciły głębię. Powierzchnowe „jak się masz” i zamerykanizowane „wszystko w porządku” wytworzyły iluzję, pod którą często skrywają się osobiste dramaty. Nasze światy przenieśliśmy do mediów społecznościowych, dzieląc się z innymi starannie wyselekcjonowanymi i pozytywnymi informacjami na nasz temat. Szybkie jedzenie, krótkie acz intensywne znajomości, różnorakie medykamenty mające natychmiast wpływać na poprawę humoru to tylko niektóre z przykładów życia, które znalazło się w pułapce tymczasowości. Nie potrafiąc czekać, domagając się otrzymania wszystkiego od ręki zapomnieliśmy, że **do odkrycia prawdziwego piękna potrzeba czasu, wysiłku i ciszy.**

„Stracić” czas na spotkanie

Coraz rzadziej potrafimy czekać, bo coraz częściej nie wiemy na co czekać. Pogubiliśmy się, pobiegliśmy przed siebie, nie wiedząc dokąd tak naprawdę zmierzamy... Jest w nas sporo z dziecka, ale w złym tego słowa znaczeniu, bo o ile brak umiejętności czekania jest immanentną cechą dzieciństwa i nie ma w tym nic złego, to u dorosłych ludzi przejawy infantylności świadczą głównie o braku dojrzałości.

Biegając przez życie boimy się zatrzymać. Lękamy się wytchnienia. Lękamy się konfrontacji z własnymi myślami, boimy się głębszych relacji z drugim człowiekiem, obawiamy się spotkania z Panem Bogiem. Jako ludzie wiary powinniśmy mieć świadomość, że nie należy się tego lękać.

Tylko pozorna „strata” czasu na spotkanie daje okazję do prawdziwie przemieniającego doświadczenia. Silne i trwałe relacje tworzy się długotrwale. ▶

„Usłyszcie wołanie ziemi i krzyk ubogich”.

Myślę, że są wśród nas osoby, które zastanawiały się nad miejscem jakie zajmuje ekologia w Chrześcijaństwie. Może ktoś szukał odpowiedzi czy religia łączy się z dbaniem o środowisko. Innym pytaniem jaki można sobie zadać, to czy ochrona stworzenia jest naszym powołaniem w świetle wiary, a może te dwa pojęcia wykluczają się?

Na szczęście na pomoc przychodzi Papież Franciszek wraz z encykliką *Laudato si'*. Piszę „na szczęście”, ponieważ ta publikacja zawiera odpowiedzi na wszystkie nurtujące pytania. Papieska encyklika „Poświęcona trosce o wspólny dom” jest niesamowitym przesłaniem do nas wszystkich, w dodatku napisana w taki sposób, że czyta się ją niemalże jednym tchem.

Jesteśmy odpowiedzialni za ochronę Ziemi

Odpowiedź Papieża jest jasna – my chrześcijanie jesteśmy odpowiedzialni za ochronę Ziemi, którą stworzył Bóg i która nie jest naszą własnością. Franciszek dodaje, że to co zrobimy teraz bezpośrednio wpłynie na życie kolejnych pokoleń: *To my sami, jako pierwsi, jesteśmy zainteresowani w przekazywaniu takiej planety, gdzie ludzkość, która przyjdzie po nas, mogłaby zamieszkać.* To ważne przesłanie dla osób, którym bliski jest temat ekologii. Dla innych może to być powód, by bardziej zgłębić swoją wiedzę, dla kolejnych będzie to punkt zwrotny w „nawróceniu ekologicznym”, czyli spotkaniu Jezusa w kontakcie ze światem.

W papieskiej encyklice poruszonych jest wiele zagadnień m.in. konsumpcjonizm, zanieczyszczenie, globalne ocieplenie, zatracenie różnorodności biologicznej, dostęp do wody pitnej, ubóstwo, problemy społeczne, tempo życia. Czytając *Laudato si'*, skłaniamy się do refleksji i zatrzymania choć na chwilę. Błędem byłoby napisanie, że jest to kolejna publikacja mająca tylko uświadomić nam jak bardzo źle dzieje się na ziemi.

Oczywiście Papież tego nie neguje, ale pisze wprost, że jest nadzieja i światło, a każdy nasz mały krok jak chociażby ograniczenie kupowania niepotrzebnych nam rzeczy, segregacja śmieci, oszczędzanie energii i wody, korzystanie z transportu zbiorowego, nie mamowanie jedzenia, unikanie plastiku, sadzenie drzew, ponowne wykorzystanie rzeczy, odpowiedzialność wobec zwierząt jest ważny i dobry.

Wiemy jak ogromne znaczenie ma działalność polityczna i ekonomiczna poszczególnych państw. To może wywoływać w nas poczucie bezradności, biorąc pod uwagę globalny wymiar problemów, jednakże w *Laudato si'* wyraźnie czytamy: *Zmiana stylu życia może spowodować wywieranie zdrowej presji na tych, którzy sprawują władzę polityczną, gospodarczą i społeczną.*

Wszystko jest ze sobą powiązane

Papież podkreśla, że nasza działalność powinna iść w kierunku ekologii integralnej: *Wszystko jest ze sobą powiązane. Dlatego konieczne jest połączenie troski o środowisko ze szczerą miłością do człowieka i z ciągłym zaangażowaniem wobec problemów społeczeństwa.* Aby faktycznie móc walczyć z kryzysem ekologicznym, bardzo istotne są teraz nasza jedność i dialog, pomimo różnic jakie nas dzielą i życia w spolaryzowanym społeczeństwie.

W encyklice przeczytamy jakie w tym wszystkim znaczenie ma życie wewnętrzne, tempo naszego życia, obecność, bycie tu i teraz, świadomość i uważność otaczającego swia-

świata, umiejętność dziękowania, podziwiania, zatrzymania się i refleksji, radość z małych rzeczy (*Im bardziej serce danej osoby jest puste, tym bardziej potrzebuje ona rzeczy, która mogłaby kupić, posiadać i konsumować*).

Papież Franciszek przechodzi dokładnie przez poszczególne wyzwania i trudności, czy to na płaszczyźnie środowiska, społeczeństwa, polityki, ekonomii czy życia wewnętrznego każdego człowieka i jego wiary. Nie zostawia nas w poczuciu beznadziei: *Jednak nie wszystko stracone, ponieważ człowiek (...) może również stawić czoło trudnościom, dokonać zwrotu i ponownie wybrać dobro.*

Nieść światło nadziei

W tym wszystkich najważniejsze jest to byśmy nie tracili nadziei, nieśli światło innym i zaczęli działać. Każdy mały krok do przodu jest ważny. Równie istotne jest to byśmy do tej wędrówki zaprosili Jezusa. Na koniec wspomnę, że obecnie obchodzimy Specjalny Jubileuszowy Rok *Laudato si'*.

Owocem papieskiej encykliki, która została wydana 5 lat temu jest międzynarodowa organizacja – Global Catholic Climate Movement (GCCM), która w Polsce nazywana jest **Światowym Ruchem Katolików na rzecz Środowiska**. Jest to żywe dzieło *Laudato si'*, zrzeszające wszystkich chcących dosłownie zmieniać świat, dając nadzieję na lepsze jutro.

Nina Bieda-Sawicka

Bibliografia:

Ojciec Święty Franciszek, Encyklika *Laudato si'* Poświęcona Trosce o Wspólny Dom, Wydawnictwo M, Kraków

- ▶ Między innymi o tym mówi fragment Ewangelii wg św. Mateusza (Mt 7,21-29) – budowa domu na skale wymaga samozaparcia i wytrwałości. **Nie da się stworzyć czegoś trwałego bez odpowiednich fundamentów.** To także o tym przypomina nam Bóg podczas Adwentu.

Szczerze i prawdziwe oczekiwanie jest wyrazem tęsknoty, a ta świadczy o miłości. Czy jesteśmy spragnieni spotkania z Bogiem? Czy rzeczywiście chcemy dać Mu się odnaleźć? Dajmy sobie czas, dajmy sobie szansę.

Michał Górski

Adwentową ciszą

Adwentową ciszą świat ukołysany
zadumą otulił czas oczekiwania
tęsknotą zbudzona ludzkość czeka wieści
tej Nocy spełnienia obietnicy Pana.

„Oto Pan Bóg przyjdzie” serca dzwonów niosą
piosenkę nadziei po calutkiej ziemi
ich echo odbija się o niebios bramy
by Bóg zesłał miłość co serca odmieni.

By ta Mała miłość co się nam narodziła
była iskrą wiary co w płomień się zmienia
by nas wspomagała na zakrętach drogi
była światłem duszy celem przeznaczenia.

Regina Sobik

Źródło: <http://www.jankowice.rybnik.pl/czytelnia/renia2.html#a3>



Źródło:

<https://stacja7.pl/styl-zycia/adwent-daj-sobie-czas-i-szanse/>

IV Niedziela Adwentu – 20 grudnia 2020 r.

- Nieszpory zostaną odprawione o godz. 17.00. Po nieszporach modlić się będziemy za zmarłych polecanych w wypominakach rocznych.
 - W dniu 24 grudnia Msza św. w naszym kościele będzie odprawiona tylko o godz. 7.00 rano. Wszystkich parafian zapraszamy na Pasterkę o północy. Zachęcamy do zachowania tradycyjnego postu w Wigilię i prosimy o urządzenie tradycyjnej wieczerzy wigilijnej.
 - W pierwszy dzień świąt Bożego Narodzenia, 25 grudnia, Msze św. sprawowane będą w następujących godzinach: 8.30., 10.00., 11.30., 13.00., 18.00. W pierwszy dzień świąt nie będzie Mszy św. o godz. 7.00. i 20.00. W drugi dzień świąt, 26 grudnia, Msze św. sprawowane będą o godz. 7.00., 8.30., 10.00., 11.30., 13.00. i 18.00. Nie będzie Mszy św. o godz. 20.00.
 - Tradycyjnie w naszym kościele, w ostatnim dniu roku, sprawowana jest Msza św. za zmarłych z naszej parafii, jak również wszystkich pochowanych na naszym cmentarzu w ostatnim roku. W tym roku Mszę św. za naszych zmarłych sprawować będziemy we czwartek, 31 grudnia o godz. 18.00. Zgłoszenia przyjmowane są w zakrystii i kancelarii parafialnej.
 - Z inicjatywy Bractwa Adoracyjnego podejmujemy w naszym kościele, zgodnie z treścią objawień św. Małgorzaty Marii Alacoque, Godzinę Świętą jako wynagrodzenie za grzechy i współuczestnictwo w męce Chrystusa w Ogrójcu.
- Zapraszamy do modlitwy adoracyjnej przed Najświętszym Sakramentem w każdy czwartek od godz. 23.00. do 24.00.
- W tym roku ze względu na obostrzenia sanitarne związane z pandemią nie będzie regularnej kolędy. Z wizytą duszpasterską odwiedzimy rodziny, które wyrażą chęć przyjęcia księdza w swoim domu. Zgłoszenia przyjmujemy telefonicznie w czasie pracy kancelarii parafialnej lub drogą e-mailową.
 - W tym roku w naszej parafii nie będzie tradycyjnych Rekolekcji Adwentowych. Na stronie parafii zostały umieszczone linki do wybranych rekolekcji online.
 - Oplatki i sianko na stół wigilijny można nabyć przed kościołem, po każdej Mszy św. Można również nabyć kalendarz ze zdjęciami archiwalnymi z naszej parafii.
 - Po raz 27 Caritas Polska organizuje kampanię społeczną wspierającą najbardziej potrzebujących dzieci - "Wigilijne Dzieło Pomocy Dzieciom". Zachęcamy wszystkich Parafian do nabywania świec.
 - Za pośrednictwem Konferencji Episkopatu Polski, Prezes Naczelnej Rady Lekarskiej, zwraca się z gorącym apelem do wszystkich osób, które przeszły chorobę COVID 19 o oddawanie osocza. Osocze podane we wczesnej fazie choroby może zmniejszyć ryzyko zgonu. Należy zgłosić się – nie wcześniej niż po miesiącu od wyzdrowienia – do regionalnego centrum Krwiodawstwa i Krwiolecznictwa. Wszystkim, którzy pozytywnie odpowiedzą na apel serdecznie dziękujemy.

GODZINA ŚWIĘTA każdy czwartek 23.00-24.00

Jezus tak bardzo bał się samotności, że zaprosił nas do niezwyklej adoracji.

Historia tego czuwania ma początek już w pierwszych wiekach chrześcijaństwa. Jezus powracając z modlitwy w Ogródzie Oliwnym zastał uczniów śpiących i powiedział do nich z wyrzutem: "Potem przyszedł do uczniów i zastał ich śpiących. Rzekł więc do Piotra: «Tak, jednej godziny nie mogliście czuwać ze Mną?» (Mt 26, 40). Zachęcił również Apostołów, aby "czuwali i nie ulegli pokusie". **Chcąc wynagrodzić Jezusowi ten smutek, pierwsi pustelnicy praktykowali nocne czuwanie z Jezusem.**

Kult tzw. Świętej Godziny umocnił się jednak na dobre po objawieniach w Paray-le-Monial w Paryżu 1674 roku. Jezus objawił św. Małgorzacie Marii Alacoque tajemnicę swojego Najświętszego Serca.

Modlitwę zaczęto praktykować już w 1829 roku, powstały nawet "Bractwa Godziny Świętej" w Paryżu i rozpowyszechniły się na cały świat. Godzinę Świętą odprawia się w każdy czwartek od godz. 23:00 do północy.

Rzymskokatolicka Parafia pw. św. Anny w Wilanowie

ul. Kolegiacka 1, 02-946 Warszawa
tel./fax 22 842 18 01
(tel. czynny w godzinach pracy kancelarii)

Kancelaria czynna:
pn., śr., pt. - godz. 16.00 - 19.00
wt., czw. - godz. 8.00 - 11.00

BNP Paribas Bank Polska SA
- Oddział w Warszawie,
ul. Konstancińska 2, 02-942 Warszawa
Nr rachunku:
87 1600 1374 1846 8491 8000 0001

www.parafiawilanow.pl
e-mail: kancelaria@parafiawilanow.pl
Facebook: @ParafiaWilanowAnna
Redakcja: ela.wrotek@gmail.com

Wydawca: Fundacja Ecclesia Villanovensis



RORATY codziennie o godz. 7.00



Intencja różańcowa Kół Żywego Różańca

od 14.12.2020 do 10.01.2021

*Módlmy się niech Najświętsza Maryja
towarzyszy naszym krokom
w nowym roku liturgicznym
i niech nam pomaga
wykonywać zadanie uczniów Jezusa.*